

LXXV.

Forflag til Lov

om

offentlig Forførg for vanrøgtede, vanartede og for-
brøderste Børns Opdragelse.

(Fremfat i Landslinget den 18de Januar 1901 af Justitsminister Goss.)

I.

Om de Børn, hvem Loven angaar.

§ 1.

I følgende Tilfælde finder den ved denne Lov ordnede Forførg for Børns Opdragelse Sted:

- a. Naar et Barn paa Grund af Forældres eller andre Opdrageres Vanrøgt, Mishandling eller slette Paavirkning er udsat for legemlig Forkrøbling eller sædelig Fordærvelse;
- b. naar et Barn ved slet Opførsel har lagt sædelig Vanart for Dagen;
- c. naar et Barn paa Grund af sin Alder af Loven eller vedkommende Myndighed fritages for Straf for en Handling, der har givet Myndighederne Anledning til Straf-følgningsskridt, men det findes, at opdragende Foranstaltninger ere fornødne.

§ 2.

Til Børn i de i § 1 a og b nævnte Tilfælde regnes Børn under 15 Aar. Dog kunne Reglerne for disse Tilfælde ogsaa anvendes paa unge Personer, der ere over denne Alder, men endnu ikke have fyldt det 18de Aar, naar der under særegne Forhold findes at være Grund til at tage dem under Opdragelsesforførg.

Til Børn i det i § 1 c nævnte Tilfælde regnes Personer under 18 Aar.

§ 3.

Med Hensyn til skolepligtige Børn, som trods Advarsler og den almindelige Skole-tugts Anvendelse vedblivende enten forspømme Skolen eller vise Dovenskab eller slet Opførsel i denne, uden at dog Betingelserne for Opdragelsesforførg i Medfør af § 1 foreligge, kan den i Ufsnit VI § 31 omhandlede Forholdsregel bringes til Anvendelse.